

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 30 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in ostanila (inserate) vsprejema upravnništvo in ekspedicija v „Katoli. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Kokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 151.

V Ljubljani, v sredo 7. julija 1897.

Letnik XXV.

Iz osrednje komisije za revizijo zemljišnega davka.

Dunaj, 6. julija.

V naslednji pododsekovi seji poročal je koroški poslanec Hook o predlogih deželne komisije kranjske ter stavil nasvet, da naj se sprajmo spremenjeni predlogi ministerijalnega referenta. Navajal je, da je Kranjska šteti med one dežele, katere so l. 1880 jako mnogo olajšav dobile.

Na predlog poljskega poslanca viteza Abrahamowicza sklenil je pododsek, da se dopusti posl. P o v š e t u, če tudi ni član pododseka, pač pa član centralne komisije in edin zastopnik dežele Kranjske, za katere koristi se sedaj ravna, govoriti, in tako je bilo našemu zastopniku mogoče zagovarjati in pojasnjevati razmere kmetijske v deželi.

Včeraj vršila se je seja centralne komisije, v kateri je poročal kot pododsekovi referent dvorni svetnik bar. Mensi. Pred nadrobnim posvetovanjem oglašil se je k besedi zastopnik iz Češke grof Zedwitz, ki je v ime vseh zastopnikov te kronovine (12 Čehov in Nemcev) izražal svoje začudenje in nevoljo, da se je pododsek in ministerijalni referent tako silno malo oziral na češko kraljestvo, katero je največji zemljišni davkoplačevalec in kjer je notorično, da ondi kmetijstvo zelo hira, kajti posli so postali v poslednjih 15 letih dvakrat dražji — ni ga dobiti delavca duinarja po 1 gld. 40 kr. na dan! Stavil je potem predlog, da centralna komisija takoj skleni, da so dopustni nasveti za spremembo nastavkov, predlaganih od pododseka.

Ko so še drugi zastopniki iz Češke, Čehi in Nemci — dokazovali krivico, ki se jim godi, prišlo je do principijelnega glasovanja o predlogu posl. grof Zedwitza — zanj je glasovalo 12, proti 29 zastopnikov. Ko je fin. minister oznanil izid glasovanja,

podal je grof Zedwitz v ime vseh zastopnikov iz Češke protest proti takemu postopanju, ki dela hudo krivico deželi Češki, in zapustili so potem vsi ti zastopniki zborovanje.

Finančni minister je vidno presenečen govoril besedo globokega obžalovanja, da je do tega prišlo, in ne da se tajiti, da je vsekako položaj neljub, kajti od sedanjega skupnega zemljišnega davka v znesku 165 milijonov gold., nosi dežela Češka 50 milijonov gld., torej skoro tretji del vsega zneska.

Po odhodu čeških zastopnikov poročal je centralni referent o posameznih deželah in nespremenjeno sprejeti bili so nasveti skoro pri vseh deželah. Pri deželi Kranjski oglašil se k besedi g. poslanec Povše, ki je govoril zato, da se naj sprejme predlogi deželne komisije kranjske:

Predlog pododseka, dejal je govornik, se nekoliko oddaljuje od številke, kakeršne je stavila deželna komisija in sicer pri „njjvah“. Toda deželna komisija ni mogla drugačega računa o čistem prinosu iz njiv sestaviti, ker poleg nizkih cen žita narasli so stroški za posle in duinarje v toliki meri, da večji posestniki ne morejo shajati več in pogostokrat tudi za drag denar ni dobiti v pravem času dovolj delavcev. Grozno siromaštvo, ki je zavladelo po tej deželi v kmetiskem stanu, napotilo je mnogo rodbin, osobito mladih mož, da so se napotili v daljno Ameriko, koder delajo in štedijo, da si kaj prihranijo za stare dni.

Vsled tega pa nastaja pomanjkanje delavnih močij doma in žene ter onemogli starčki obdelujejo revno svojo zemljo. Naša komisija pa večjih dohodkov ni mogla sploh izračunati in v njeno obrambo, da je prav in resnično računala, govoré sledeči statistični podatki, posneti iz letnih poročil c. kr. kmetijskega ministerstva. Po teh izkazih iz leta 1895 pridelalo se je na hektaru zemlje na Štajerskem 14,

na Nižje-Avstrijskem 13.5, v Šleziji 13.4, v Bukovini 13.2, na Kranjskem le 8 hehtolitrov žita. Istotako je posneti iz leta 1885, da se je našelo na oralu žita na Nižje-Avstrijskem 16 vaganov, na Tirolskem 17, na Koroškem 15, Štajerskem 14, na Solnograškem 13.8, na Moravskem 14.6, na Kranjskem le 12 vaganov.

Da se zamore natančno in jasno soditi, v kakem razmerju se nahaja cenitev zemljišč jedne in druge dežele, ni le upoštevati in prenačevati dotičnih tarifnih nastavkov, ampak treba upoštevati tudi množino zemljišč, kako je razvrščena v posameznih cenilnih razredih. Tak splošni račun nam kaže, da povprek znaša čisti prihodek iz njiv v celi državi na oral 5 gld. 54 kr., in po izkazih, katere podaje finančno ministerstvo, je 36 odstotkov njiv v celi državi, ki nosijo nad to povprečno mero davek, in 64 odstotkov pa, ki manj plačujejo od te povprečne mere.

In Kranjska ima 40 odstotkov njiv, ki so obdačene z višjim prinosom, in le 60 odstotkov njiv, ki spadajo pod to povprečno svoto, ko nasprotno vidimo, da v Šleziji le 34 odstotkov, celo na Češkem le 36 odstotkov, v Istriji 9 odstotkov, v Bukovini 9 odstotkov, v Galiciji 8 odstotkov, v Dalmaciji pa 7 odstotkov njiv nad povprečno svoto pride. To že dokazuje, da Kranjska ni tako malo obdačena, ali celo protežirana, kakor, žal, celo ministerijalni poročevalci v svojih poročilih omenja in trdi.

Povod temu, da se pododsek ni udal prošnji zastopnika te dežele, je žal iskati v tem dejanjsko obstoječem, pa ne opravičenem domnevanju, da je Kranjska izredno bila olajšana v zemljišnem davku. Hvaležen sem sicer pododseku, da isto nasvetuje, kakor deželna komisija, pri vinogradih, kar je pa povsem opravičeno, ker grozno je trtna uš opustošila naše vinograde. Tudi sem hvaležen, da je pod-

LISTEK.

† Prošt Peter Urh.

Malo pozno, a vendar menda ne še prepozno polagam v duhu to spominčico na sveži grob vrliga duhovnika mil. g. prošta Urha. Ker se nobeden njegovih starih prijateljev ne oglašil, smatram si iz hvaležnosti do milega dobrotnika kot dolžnost, da se potegnem za čast pokojnikovo, katero je skušal „Sl. Narod“ v čudno luč postaviti. O umirajočem je pisal, „da se v politiko ni vtikal, da je imel takt“ itd. in v sobotni štev. 148. se ga zopet spominja z negativno pohvalo, češ, kdo mu bo primeren naslednik, ki bi pustil v dolenjski metropoli stranko, katera vodi sedaj slučajno hegemonijo, vse veljati? Ko bi blagi pokojnik vedel, da se ga bo „Sl. Narod“ po smrti tako „hvaležno“ spominjal, gotovo bi dostavil zadnji želji, da odklanja vse vence na svojo krsto, tudi to željo in prepoved, da odbija vsako direktno ali indirektno hvalo od strani „Slov. Naroda“. Da ne bo kdo res mislil: prošt Urh je bil somišljenik ali je vsaj nemežikaval „Narodovcem“, pišem te vrstice!

Rojen v Trzinu 27. junija 1829, zvršil je ljudske šole doma. Nižjo gimnazijo je pohajal v St. Pavlu na Koroškem, višjo pa v Ljubljani, kjer je bil tudi alojznik. Kot bogoslovec posvečen v mašnika kon-

cem tretjega letnika l. 1853 je pel, prvi izmed gojencev alojzijeviskih, novo mašo, pri kateri mu je pridigoval vodja dr. Pogačar, poznejši knez in škof, s katerim sta si bila ves čas najboljša prijatelja. Kot kapelan je prišel v Postojno, kjer je bil tudi šolski vodja. Zaslovel je zlasti kot izvrsten cerkven govornik. Z neko pridigo si je nakopal nemilost vlade, po katere vplivu je dobil dekret kot kapelan v Fari pri Kostelu. Predno pa se je podal na pot, dobil je nov dekret kot beneficijar v Idriji. Kmalu potem ga je pozval tretji dekret kot kapelana v Ljubljano k sv. Jakobu. Tu je vzbujal veliko pozornost s svojimi slovenskimi in nemškimi govori, katere je hodila vsa Ljubljana poslušati. Par let pozneje se je preselil kot stolni vikarij v Senklavž. Novega leta dan 1868 je bil vmeščen kot stolni kanonik na novoustanovljen Čemažarjev kanonikat. Na prigovarjanje škofa Pogačarja je prosil za novomeško proštijo, na katero je bil vmeščen 27. avgusta 1882. In tukaj je umrl po kratki boleznii letos kresni dan.

Kot ljubljanski kanonik je prošt Urh marljivo sodeloval pri probujevanju katoliškega življenja med Slovenci. Bil je jeden najbolj delavnih odbornikov katoliške družbe, za katero se je živo zanimal do svoje smrti.

Najljubše torišče njegovega delovanja pa ste bile prižnica in spovednica. Kot izvrsten govornik in kot neutrujen, požrtvovalen spovednik je slovel

daleč na okoli. Prijeten sonoren glas ter ognjevita živahnost v govoru ga je posebno odlikovala in imela izvanredno privlačno moč do vernikov. A v cerkvenih govorih ni poznal mere. Govoril je največkrat po celo uro ali še več. Uprav to mu je zdravje izpodkopalo in ga končalo. Pa v tem pogledu si ni dal nič dopovedati. Jednako je bilo s spovedanjem. Presedel je cele ure. Že v Ljubljani je vse obsipalo njegovo spovednico, še bolj pa v Novem mestu. Prihajali so celo iz daljnih krajev. Včasih je prišel iz spovednice duševno in telesno ves zdelan. Ni čuda, da je uprav zaradi tega postal v zadnjih letih zelo nervozen in občutljiv. Ze pred štirimi leti je nevarno bolehal; pa zdravljenje po Kneippovem načinu ga je zelo učvrstilo. A mirovati ni znal in ni hotel. Če se je le malo bolje počutil, začel je iznova spovedovati in semtertje tudi pridigovati dotlej, da ga je ta presilna delavnost vrgla v prerani grob.

Kakor poprej v Ljubljani, tako se je tudi v Novem mestu zlasti zadnja leta, odkar se je ustanovilo l. 1893 katoliško politično društvo za Dolenjsko, marljivo udeleževal političnega gibanja. Pridno se je udeleževal odborovih sej ter posegal v razgovor. Ker sam zaradi bolehnosti ni mogel več veliko storiti, bodril je druge duhovnike in lajke, naj postavijo vse moči v prosep dobri stvari. Z največjim zanimanjem je čital časnikarska poročila o ljudskih shodih, o raznih novih društvih itd. Gmotno je pod-

5420

odsek vsaj deloma zboljšal predloge ministerijalnega poročevalca in od tega zvišane tarife v okrajih: Krško, ljubljanska okolica, Kranj in Radovljica, primerno nasvetom deželne komisije zopet znižal. Ker se nahaja še nek mali rezervni zaklad in se vendar sedaj več ni bati, da bi se taki računski pogreški, kakor pri Češki skoro za 200.000 gld., našli, apelujem na slavno centralno komisijo, da sprejme od deželne komisije predlagane nasvete. Da pa za prihodnost vsaj odpravim povsem neopravičeno mišljenje o protežiranju Kranjske gledé zemljišnega davka, bodi mi dovoljeno, da v pojasnilo in dokaz navedem sledeče podatke, ki naj v poznejših dobah govore — ker bodo zaznamovane v današnjem protokolu — da je bila Kranjska leta 1880 le razbremenjena od silne davčne butare, katero je morala skoro polstoletja nositi.

Leta 1825, ko se je stalni zemljišni kataster v prvo napravil, imela je kranjska dežela plačevati na leto 562.000 gld. zemljišnega davka, in do l. 1880 namnožil se je že ta davek na ogromni znesek 943.613 gld. Ne bom razkrival, kako se je kar s kratko naredbo navalilo leta 1850 še poldrugi sto tisoč goldinarjev davka tej deželi, za kateri znesek se je pa sosedna dežela razbremenila, ker bila je toliko srečna, imeti imenitnega pokrovitelja v tedanjem absolutnem ministerstvu. In tako vidimo, da, ko je na Kranjskem narasel davek od leta 1825 do 1880 za skoro 400.000 gld., ostal je n. pr. na Koroškem od leta 1825 do 1880 isti (720.000 = 703.000), na Štajerskem leta 1825 1.915.311 gld., leta 1880 2.041.000 gld., na Tirolskem leta 1825 639.000 gld., leta 1880 884.000 gld., na Gorenjem Avstrijskem leta 1825 2.072.000, leta 1880 2.204.000 gld. itd.

Se drug dovolj jasno govoreč dokaz:

Povprečni čisti prihodek na oralu njiv znašal je na Niž. Avstrijskem 5 gl. 22 kr., na gor. Avstr. 6 gld. 41 kr., na Solnograškem 6 gld. 28 kr., na Štajerskem 5 gl. 58 kr., na Koroškem 6 gl. 47 kr., v rodovitni Moravi 6 gld. 47 kr., v Sleziji 5 gld. 32 kr., v Galiciji 3 gl. 36 kr. in v ubogi Kranjski 7 gl. 22 kr.!! Ali ni to živ dokaz, da je imela Kranjska popred grozno kar v nebo vpijočo krivico trpeti! In v tej deželi, v kateri je toliko kraškega — kamenitnega ozemlja, bil je v povprečnem računu obdačen navprek oral zemlje z 2 gld. 19 kr., na Štajerskem z 2 gld. 2 kr. in Koroškem z 1 gl. 35 kr.

S prepričanjem sem glasoval za znižanje davčne svote za sosedne dežele in osobito Štajerska morala se je zdatno razbremeniti, a če prosim, da se Kranjski tudi pri tej reviziji pravica zgodi — je to povsem vtemeljeno, ker l. 1880 bila je le, kakor je resnica in pravica zahtevala, primerno razbremenjena, in sedaj, ko so cene pridelkom padle, stroški za pridelovanje pa tako narasli, naj se iz svote 2 in pol milijonov tudi primerni delež da tej deželi. Na to je povzel centralni referent besedo in dokazoval, da pododsek približno skoro vse isto predlaga, kar je

predlagala dež. komisija, osobito pri vinogradih. Dejanjsko znaša odstotek, ako bi se na vse dežele enako razdelila svota 2 in pol milij. gl., 6-6 in po nasvetu pododseka odpade na deželo 651%, torej skoro celi znesek; zato vzdržuje ta predlog, ki potem tudi obvelja.

Doseglo se je torej za deželo, kar je bilo sploh pri danih razmerah mogoče, in sedaj, ko je stvar dognana in stalno sklenjena za dobo prihodnjih 15 let, naj pristavim, sicer z užaljenim srcem, da je uradnik, prideljen deželni komisiji kranjski, finančnemu ministerstvu poleg od deželne komisije kranjske izvrstno utemeljevanega ter soglasno sprejetega poročila, podal še svoje obširno poročilo, v katerem je skušal dokazovati, kako so večji dohodki pri kmetijstvu, kakor jih je izračunala deželna komisija, ki je itak šla do skrajne meje. Da pri takem položaju ni bilo delo lahko, je jasno; zato je izid cele zadeve tak, da moramo pri danih razmerah biti z njim zadovoljni. Ne iskati dokazov v posameznih tržnih cenah, npr. da se je par centov sena prav dobro prodalo, ali da je enkrat bilo zelje drago — iti treba tje, kjer kmet zaman pričakuje kupca za svoj pičel pridelek in ga prepusti prekupcu za vsak denar. Med ljudstvom treba živeti in potem se zamore soditi, kako shaja kmetovalec! Opustim to rano razkrivati, ker trezno misleči možje v centr. komisiji vedeli so, kaj je namen takemu poročilu.

Po sklepu centralne komisije zniža se celi zemljišni davek na Kranjskem na leto za 41.585 gl. in ker sedajna revizija velja za dobo prihodnjih 15 let, odpade na deželo skupno za to dobo vendar le precejšna svota 623.775 gl. Najbolj razbremenene se vinogradi in sicer za 37%, njive za 11-32%, nespremenjeni ostanejo tarifi pri travnikih, gozdi in pašnikih. — Navajam le še, da se je za Goriško znižal zemljišni davek za 62.632 gl. na leto; za Istro za 8917 gl., za Koroško 43.821 gl., za Štajersko za 280.151 gl., za Dalmacijo za 15.403 gl., za Tržaško okolico 4444 gl.

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. julija.

Mejcarinska meja. V poročilu o mlinarskem kongresu na Dunaju smo včeraj mej drugim tudi omenili resolucije, v kateri se vlada pozivlja, naj pretrga sedanjo carinsko in trgovinsko zvezo z Ogersko in naj mesto nje sklene carinsko in trgovinsko pogodbo z mejcarinsko mejo. Ta pravična zahteva pa nekaterim totranskim, „državo ohranjujočim“ strankam ni po godu in zatrjuje se, da taka naprava ne bi bila Avstriji v korist. Ker je prva „državoohranjujoča“ stranka v Avstriji židovsko-liberalna stranka, potem je pač jasna njena tožba nad zahtevo zatiranih mlinarskih obrtnikov. Njena želja v gospodarskih interesih pač ne more biti merodajna, pač pa mora tu merodajna biti sedanja resnična podoba. Avstrijske dežele same, pravi dr. Pattai, so tolika celota, od narave tako obdarovana, obljubena s tako delavnim, zadovoljnim in miro-

ljubnim ljudstvom, da si same za-se lahko osnujejo popolno samostojno gospodarsko okolišče. Budimpeštanska trgovinska zbornica seveda nikakor ni te misli, marveč skuša dokazovati, da Ogerska tudi brez Avstrije lahko izhaja, ker ji še nadalje ostane odprta pot v Prusijo. Res je, toda po izvozu v Prusijo bi imela Ogerska vsako leto nad 80 milijonov izgube, mej tem ko bi Avstrija veliko lažje pogrešala sedanjo zvezo. Iz vsega se jasno razvidi, da se odpovedi trgovinske in carinske zveze z Ogersko boje le gotovi dunajski židje in njih zavezniki, ki se vsi skupaj bahato zovejo „državoohranjujoča“ stranka, v resnici so pa le razdevajoči in za svoj žep skrbeči mameluki.

Obstrukcija nemško-čeških občin. Nemško-liberalna in nacionalna glasila objavljajo v poslednjem času skoro v vsaki številki »veselo« vest, da se je ta ali ona nemška občina na Češkem ali Moravskem odrekla nadaljnemu vodstvu uradnih poslov v prenešenem delokrogu. V to vrsto poslov spada mej drugim pobiranje davkov, vojaške in obrtne zadeve. Dosedaj znaša število takih zastopov blizu 50. S tem korakom bodo pa občinski zastopi škodili le svojim podložnim. »Prag. Abendblatt« v posebnem članku obširneje popisuje, kolika neprimernost zadene ravno obrtno delavstvo, kakor tudi podjetnike same. Zglaševanje raznih obrtov, prošnje za podelitev koncesij. V takih slučajih je nujno potrebno, da dotična oblast popolno pozna vse razmere raznih prosilcev, kar je pa pri okr. glavarstvih samih v mnogih slučajih nemogoče. Največje težave so pa v tem oziru pri raznih prepirih mej delavci in delodajalci radi plačilnih pogojev. Stranke bodo morale večkrat zelo dolgo pot prehoditi do bližnjega okrajnega glavarstva in pri tem imele še veliko izgubo časa. Najbolj bode torej udarjeno nižje prebivalstvo, manjši poljedelci obrtniki in delavci. Ti tedaj gotovo ne bodo hvaležni svojim občinskim zastopom, ki tako »očetovski« skrbje za njih koristi, in bodo povodom prihodnjih volitev pokazali svojo hvaležnost.

Preosnova meščanskih šol na Ogerskem. Ogerska „svobodomiseln“ vlada se sedaj mnogo peča z vprašanjem, kako preosnovati meščanske šole, da bi vstrezale vsem „modernim“ zahtevam. Toda, mesto da bi po vzgledu drugih držav skušala kolikor možno razbremeniti učečo se mladino po raznih učnih zavodih, ki so večkrat pravcate mučilnice za učečo se mladino, namerava jej naprtiti le še večjo butaro. Po sedanjem načrtu namerava vlada prve štiri razrede imenovanih šol tako preustrojiti, da bodo učenci koncem četrtega leta že podkovani v vseh trgovinskih, poljedelskih in obrtnih strokah, zadnji razredi pa bi postali jednaki gimnazijem in realkam, le s to razliko, da bi gojenci po dovršeni meščanski šoli ne dobili pravice za vstop v kako vseučilišče ali tehnično visoko šolo. Komur je znano, s kolikimi težavami je spojena ta zahteva, ta pač dvomi nad njeno izvedbo. S takimi preosnovami se pač ne izvršuje „svobodomiseln“ program,

piral zlasti novejšo katoliško napravo ter se živo zanimal za njih napredek. Pisatelj tega sestavka, ki je mnogo ž njim občeval, se spominja, da je pokojnik najraje kramljal uprav o gibanju in delovanju katoličanov križem sveta, zlasti pa v domovini. In marsikak njegov dar je šel na tihem skozi moje roke v dober namen.

Iz vsega tega se uvidi, da pokojni prošt Urh ni zaslužil, da bi mu „Slovenski Narod“ ob grobu slavo pel le iz tega namena, da bi ga zvijačno spravil v nasprotje z drugimi duhovniki in da bi že naprej polena metal pod noge njegovemu nasledniku na proštjski stolici! V življenju je večkrat rekel: „Slabo spričevalo za duhovnika, če ga „Narod“ hvali!“ To vse njegovo mišljenje dovolj pojasni. Če skuša „Narodov“ dopisnik sedaj skesano popraviti, kar je popreje njegova stranka g. proštu, še živečemu, krivic storila, je pač lepo, samo, žalibog, malo prepozno se glasi ta „mea culpa!“ Kolikokrat ga je isti „Narod“ odurno smešil in napadal, sam dobro vé, češ, „Tržičan je Tržičan, torej mu ni zameriti“ itd.

Ali je že pozabil, kako se je v pokojnika srdito zaletaval, ker se je le-ta upiral preložitvi mestnega pokopališča? In ko je prošt želel in delal na to, da bi Novo Mesto dobilo samostansko dekliško šolo in je v to svrhu že nekaj glavnice nabavil po umrlem duhovniku Cimbasu ter je tudi sam bil pripravljen veliko žrtvovati! Ali je vse to že prešlo iz spomina?

Kdo mu je izpodbijal te blage dobrotne naklepe? Kdo je onemogočil, da se mu ni izpolnila njegova največja, najiskrenejša želja, katero je večkrat izrazil: „Še samostansko šolo bi rad Novomeščanom preskrbel, predno umrjem!“

Res lepo je, ako „Narod“ sedaj prizna krivico, katero mu je opetovano delal, ter jo skuša popraviti, a prosim ga, naj ne pada v drug ekstrem ter naj ne dela njegovemu spominu nove krivice s tem, da ga proglašja kot deloma „svojega“ ter ga stavi drugim duhovnikom v opozicijo! To je naravnost zvijačna zloraba njegovega imena v kvar nasledniku!

„Slovenski Narod“ v istem novomeškem dopisu tudi poudarja, da „duhovniki še zmiraj nočejo sprediti, da so uradniki ljudstva, in mislijo še vedno, da so nekaj privilegiranege stanu, in da je ljudstvo radi njih na svetu“. Kolikor besed, toliko nesmisli in neresnice! No, duhovniki res niso bili in ne bodo „uradniki“ ljudstva, pač pa so ljudstvu dušni pastirji in ob enem tudi v časnih zadevah najboljši svetovalci in dobrotniki. K temu jih veže njih poklic sam po sebi, in ne potrebujejo nobenega bečastega bodrila iz „Narodove“ omare. Birokratski „uradniki“, kakoršne si „Narodov“ dopisnik želi, kranjski duhovniki niso bili, niso in tudi ne bodo; pač pa so vselej in povsod na mestu kot vestni dušni pastirji.

In tak je bil tudi pokojni mil. g. prošt Urh.

Isti dopisnik ga je večkrat napadal kot nemškutarja; a uprav prošt Urh je odpravil kmalu po svojem dohodu na Dolenjsko zadnji ostanek nemškutarjenja iz kapiteljske cerkve. Odlikoval se je tudi posebno v tem, da je bil celo do najnižjih slojev ljudstva prijazen do skrajnih mej, nad vse mere postrežljiv zlasti gledé spovedovanja, kar mu je tudi, žalibog, smrt nakopalo. Toda čudno! Ker je bil z vsakim prijazen, tudi do zadnjega hlapca in dekle, ker je, da se z „Narodom“ izrazim, sam dejanjsko vsak dan pokazal, da se tudi kot infuliran prošt ne smatra kot „iz privilegiranege stanu“, in je delal vselej po načelu, da je on zaradi ljudstva, ne pa ljudstvo zaradi njega, zato so mu tisti, ki na „Narod“ prisezajo, očitali to ponižnost, češ, za prošta je to vendar le preveč poniževalno, in da mož — nima takta!

Ob njegovi smrtni postelji in ob njegovem grobu so torej gospôda spoznali, da poprej niso sodili prav! Tudi ta „mea culpa!“ se prijetno glasi, če prav, žal, da prepozno! A vendar bolje jedenkrat, nego nobenkrat!

Počivaj v miru, blagi mož, pod zeleno rušo! Tvoja goreča, delavna duša pa naj uživa plačilo pri Gospodu, v čigar vinogradu si se neumorno, do skrajnosti požrtvovalno potil toliko let! Te skromne vrstice, pokojni mil. gospod prošt, v spomin in zagovor! Narekovalo jih je peresu hvaležno in užaljeno srce!

Tom. — e.

ako se mladini mesto več slobode nalagajo še večja bremena.

Strah francoskih radikalcev pred poginom republike. Znano je, kakošen hrup so zagnali francoski radikalni kričarji v zvezi s socijalnimi demokrati, ko se je prvič čulo o potovanju predsednika Faure v Rusijo. Umevno je, da tudi sedaj še ne mirujejo in bodo povodom razprave o kreditu za potovanje še dali duška svojemu republikanskemu navdušenju. Toda ves krik bode zaman, kajti finančna komisija je brez debate vsprejela vladno predlogo in kmalu se vsprejme tudi v obeh zbornicah. Ker toraj radikalni življi uvidijo, da se tem potom ničesar ne doseže, jeli so bobnati v svet o nevarnosti, ki preti francoski republiki vsled ne-republikanskega (?) mišljenja zbornične večine. V to svrhu predlagajo, naj se takoj po dognanem proračunu za l. 1898 pošljejo domov ljudski zastopniki in takoj razpišejo nove volitve. Ako se pa vlada nikakor ne da prepričati o potrebi takojšnje razpustitve onemogle in za kaj koristnega popolno nezmožne zbornice, mora opozicija na lastno roko izvesti to namero. Nad 200 članov opozicije lahko prisili vlado, da razpusti parlament, kajti treba jim je le kakih šest tednov pred določenim rokom za obnovitev nove zbornice izjaviti, da izstopijo in odlože mandate. Na 356 poslancev skrčena zbornica potem ne bo mogla zborovati in vlada bo prisiljena razpustiti parlament. To se mora pa baje tako dolgo ponavljati, dokler ne pride v zbornico odločna večina, bodisi že radikalna, zmerna ali konservativna. Kaj pa, ko bi se tem možičkom pri reševanju nanačenega problema godilo najbolj slabo in bi jih ljudstvo več ne maralo!

O delavnosti italijanskega parlamenta objavljajo listi zelo zanimive stvari. Zbornica šteje, kakor znano, skupno 508 poslancev. V zadnjem času se je vršila v poslanski zbornici razprava o državnem proračunu. Dne 27. m. m. je bil na dnevnem redu proračun za pravosodno ministerstvo. Celih štirinajst dni poprej se je govorilo v poslaniških krogih in pisalo po raznih listih, da mora na vsak način pasti „nazadnjaški“ pravosodni minister in da mu v to svrhu ne bodo privolili poslanci v nobeno zahtevo. Toda kaj se zgodi! Velevažne seje se udeleži celih devet poslancev in šele proti koncu se je naraslo njih število na 33. V prihodnji seji je bil na dnevnem redu proračun za vojno ministerstvo. Kakor znano, nahaja se mej itak ogromnimi stroški tudi še znesek 247 milijonov lir za Afriko. A tudi ta „neznamna svotica“ ni privabila poslancev v zbornične prostore, kajti pri glasovanju je bilo navzočih le 19 ljud. zastopnikov, ostali 489 poslanci pa so se raje hladili v senci košatih dreves. Razprava potemtakem seveda ni bila dolgotrajna, kajti v 25 minutah je bil rešen ves proračun za vrževanje italijanske armade. Vladi gotovo ni bila neljuba tolika „delavnost“ parlamentarcev, posebno pa se je še lahko smejal zakladni minister, ki je nepričakovano dospel do svote treh milijonov, katera se je prihranila vsled tega državni blaginici. Za mnenje in želje svojih volilcev se pa itak ni treba meniti!

Cerkvena glasba.

Ravnekar sta na svitlo prišla dva „Te Deum laudamus“. Zložil Anton Foerster. Prvi je zložen za moški zbor in bo prav dobro došel za kore, kjer samo moški ali ženske poje, tudi za bogoslovce, ki pri novih mašah in drugih priložnostih sodelujejo. — Drugi je zložen za mešan zbor po priljubljeni melodiji: „Hvala bod' Gospod Bogu“; oba s polnim latinskim tekstom. Oba sta priporočena vredna, kajti sta cerkvena, lahka, melodijozna, efektna. Naj bi se na nobenem koru ne pogrešala. Cena prvemu je 1 iztis 25 kr. (5 iztisov za 1 gl.) Cena drugemu je tudi 1 iztis 25 kr. (5 iztisov za 1 gl.) Skladbi nista za prepisati, ker se lahko iz partiture poje, zato je cena jako nizka. Po pošti marko več. Dobivata se pri skladatelju „pred škofijo“ b. št. 13 v Ljubljani.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 7. julija.

(Iz ljubljanske škofije.) Župnija Lučine je podeljena ondotnemu upravitelju č. g. Ant. Dolinarju. Za župnijo Šturje je predlagan č. g. Iv. Kromar, kaplan v Poljanah nad Loko. — Kanonično vmeščen je bil včeraj č. g. Jan. Bartelme na župnijo Spodnji Log na Kočevskem.

(Odlikovanje) Višji davčni nadzornik Valentin Levičnik je povodom svojega umirovljenja dobil naslov in značaj finančnega svetnika.

(Iz seje mestnega zbora ljubljanskega.) Na predlog župana Hribarja je dovolil mestni zbor 200 gl. podpore za družine obsojenih tržaških Slovencev. — V nadzorovalni svet za zgradbo artilerijske vojašnice je izvoljen inženjer Žužek. — Odbornik Subic predlaga v ime odseka za električno razsvetljavo, naj se namestu dosedaj odločenih 30 okrožnih žarnic napravi 48, in sicer naj se po predlogu odbornika Mali-ja pri vsakem mostu napravita dve taki žarnici. Sprejeto. — V smislu predloga odbornika dr. Gregoriča se taka žarnica pozneje oskrbi tudi na Resljevi cesti. — Na Poljanski cesti se položi električni kabelj do Marijanišča in ne do klavnice, kakor so prebivalci na Poljanah prosili. — Določi se potem število žarnic za razna mestna poslopja, za kar bodo troški znašali 5360 gl. — Po poročilu odbornika Plantana se ugovor hišne posestnice Terezije Maurer zaradi triobrestnega posojila odkloni. — Vdovi uradnega sluga, Mariji Blaž, se po poročilu dr. Starčevem dovoli letne pokojnine 200 gl. — Odb. Svetek poroča, da se je pri skontrovanju mestne blagajne našlo vse v redu. — Odklonita se ponudbi stavbenika Supančiča in posestnika Jerneja Kalana glede nakupa mestnega zemljišča, jednako se odklonijo prošnje društva za pospeševanje prometa na Bledu, avstrijskih železniških uradnikov in vredništva spisa „Unsere Monarchie“ za podporo. — Ugovoru posestnika Fr. Bahoveca se v toliko ugodi, da okroži svojo hišo na Zeschkovih zemljiščih za 3 1/2 metra. — Kanalizacijska dela v Vegovih in Uršulinskih ulicah se po predlogu dr. Majarona izročé kranjski stavbeni družbi kot najcenejemu ponudniku. — Na Rimski cesti se po predlogu odbornika Gogola tudi položi električni kabelj. — Po javni seji se je vršila tajna.

(Osebnost.) Pri volitvi novega okr. cestnega odbora za idrijski okraj je bil izvoljen načelnikom I. Gruden z Jeličnega Vrha, namestnikom inženjer K. Svoboda iz Idrije.

(V kočah „Slovenskega planinskega društva“) imajo dijaki, ki se izkažejo z legitimacijami, tudi za letošnjo sezono „Slovenskega planinskega društva“ prosto ležišče. Le v slučajih, da je koč napolnjena, zadovoljiti se imajo z vsakoršnim ležiščem, izvzemši, da plačajo jednake pristojbine, kakor kak drug društven član. Vstopnino pa je vsekako plačati.

(Poziv.) C. kr. finančno ravnateljstvo nam je doposlalo naslednji poziv: Pri tudeželnih eraričnih cestnih mitnicah, katerih zakupna pogodba koncem decembra 1897. leta poteče, t. j. pri mitnicah v Škofelji in na Grosupljem, se bode, ako v kratkem razpisana zakupna obravnava ne bode imela povoljnega vspeha, od 1. januarja 1898. leta naprej pobirala mitnina v lastni upravi c. kr. erarja. Pobiranje pristojbin v erarični upravi oddalo se bode v prvi vrsti penzionistom, kviescentom, provizionistom (doslužencem, vpokojencem) in invalidom, ako so te osebe pripravljene, prevzeti posel pod sprejemljivimi pogoji, ako so telesno in duševno zanj popolnoma sposobne, ter so si prisvojile potrebno znanje mitnice zadevajajočih propisov. Pozivljejo se s tem vsi, katerim je na stvari ležeče, da se zglašé s potrebnimi izkazi, da vstrezajo popolnoma navedenim pogojem, posebno s pravilnim zdravniškim spričevalom o telesni čvrstosti ter s spričevali navedenosti, čim preje ustno ali pisмено pri podpisnem c. kr. finančnem ravnateljstvu. Prijaviti je treba zlasti: 1. Zahtevano odškodnino, iz katere se morajo pokriti vsi stroški, izvzemši najemnino za mitnico, in stroške za tiskovine ter za napravo in ohranitev potrebnega inventarja. 2. Ali bi prosilec vsprejel pobiranje mitnine pri vsaki ali pa le pri jedni navedenih dveh mitnic. 3. Ali bi prosilec bil pripravljen, položiti varščino (kaveijo) in v katerem znesku. Natančneje se izvé ob uradnih urah pri podpisnem c. kr. finančnem ravnateljstvu. — C. kr. finančno ravnateljstvo. Ljubljana, dne 27. junija 1897.

(Razpisane učiteljske službe.) Razpisano je do 25. t. m. mesto učitelja-vodje v Preloki z dohodki III. plač. razreda, doklado in stanovanjem, ter mesti učitelja-vodje v Gribljah in Česnicah z dohodki IV. plač. razreda, doklado in prostim stanovanjem. Prošnje je vložiti pri c. kr. okr. šolskem svetu v Crnomlju. — Na jednorazrednicah v Erzelju in Oreheku je definitivno ali začasno namestiti mesto učitelja-vodje z dohodki IV. plač. razreda. Prošnje je vposlati do 15. avgusta okr. šolskemu svetu v

Postojini. — Na četirirazredni ljudski šoli v Smartnu pri Litiji je izprazneno mesto četrtega učitelja z do-IV. plač. razreda. Prošnje je vložiti do konca julija pri okr. šolskem svetu v Litiji.

(Društvo brezvercev v Gradcu) bo najbrže vlada razpustila. Minuli petek je v tem društvu predaval znani brezverec, socijalist in anarhist dr. Wille iz Berolina o „veri veselja“. Vladni zastopnik pa je radi neke njegove izjave razpustil zborovanje, drugo jutro so pa prišli predavatelja samega ter ga odvedli v zapor radi motenja vere. Društvo samo se najbrže razpusti v najkrajšem času. Dr. Wille je imel že dvoje takih shodov na Dunaju, ki sta pa bila oba razpuščena.

Društva.

(Pevskega društva „Slavec“) korporativen izlet v prijazno Litijo in Smartno dne 18. t. m. bode pravi narodni praznik za dotični okraj. Ker se je ondi sestavil poseben pripravljalni odbor iz domoljubnih dam in gospodov, bodo vsprejemi jako slovesni in kar najprisrčnejši, tako da ostane bivanje v teh prijaznih krajih vsakemu vdeležencu gotovo v najlepšim spominu. Močim vprašanjem vstrezaje, odbor „Slavec“ opetovano naznanja, da se izleta lahko vdeleži vsakdo, ako tudi ni društveni član. Posebno pa je želja, naj bi se temu izletu pridružil kar največ narodnega ljubljanskega prebivalstva, vsaj imamo vedno priliko opazovati da pri nobeni narodni stvari ne pogrešamo vrlih Litijčanov in Smarčanov, zato je: ljubav za ljubav, in ravno to je „Slavec“ napotilo, da je svoj izlet namenil v ta kraj, iz posebnih ozirov pa spojil z veliko ljudsko veselico v korist družbe „Sv. Cirila in Metoda“. Natančen raspored celega izleta objavimo takoj, ko bode vse vrejeno. — Ker se je iz mnogih merodajnih strani izrekla želja, naj bi se za slučaj velike vdeležbe priredil poseben vlak z nižano vožnjo ceno, prosi odbor vse tiste, kateri se nameravajo pridružiti temu izletu, da do ponedeljka 12. t. m. prijavijo svoja imena v prodajalnici gosp. Čudna na glavnem trgu, ali pa društvenemu odboru „Slavec“, kateri bode potem vse potrebno uredil.

Telegrami.

Budimpešta, 7. julija. Poslanska zbornica je nadaljevala glavno razpravo o sladkornem davku. Govorilo je nekaj protigovornikov.

Pariz, 7. julija. Ministerski svet je pooblastil notranjega ministra, da zahteva od zbornice jeden milijon kredita za nadaljno pomoč ponesrečencem vsled povodnji.

Pariz, 7. julija. Poslanska zbornica je s 447 proti 29 glasovom dovolila 500.000 frankov kredita za potovanje predsednika v Rusijo. Povodom debate so zahtevali socijalisti, naj se nameravano potovanje opusti in denar raje porabi za zboljšanje položaja delavcev.

Pariz, 7. julija. Po dolgi, zelo burni debati je zbornica ovrgla izvolitev zastopnika okraja Brest, Abbé Gayrauda, ker se je izvršila „pod klerikalnim vplivom“.

Rim, 7. julija. Senat je odobril izvanredne postavke v voj. proračunu za l. 1897/98.

Carigrad, 7. julija. Akoravno odgovor turške vlade na skupno noto poslanikov ni dovoljen in se še ni dosegla popolna jedinstvo mej sultanom in kabinetom, je vendar odstranjena nevarnost, da bi se mirovna pogajanja pretrgala. Včeraj se je vršil izvanreden ministerski svet.

Kanea, 7. julija. Tretja stotnica italijanskih vojakov se je podala iz Kandije v Hieropatro, da skupno s 30 turškimi vojaki zasede ondotno trdnjavo.

Kanea, 7. julija. „Agence Havas“ poroča: Vstaši so streljali včeraj na oddelek avstro-ogerskih in italijanskih vojakov, ki so bili na potu v Platanijo. Ranjen ni bil nobeden. Poveljnik je zahteval od vstašev pojasnila.

Havana, 7. julija. General Weyler je proglasil po celem otoku, da se vstašem, ki so se vdali, dovoljuje popolna amnestija ter ponuja pomoč, živež in delo.

Neprekosljivega učinka je

Tanno-chinin tinktura za lase.

Okrepčuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las. Cena 1 stekl. z rablilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga

57 23 2

lekarna pri Mariji Pomagaj M. Leustek v Ljubljani,

Resljeva cesta števil. 1, poleg mesarskega mosta.

Gosp. lekarnarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisani usoja si Vašemu blagorodju uljudno naznaniti, da rabi poslano tinkturo za želodce (Tinctura Rhei composita G. Piccoli) z izvrstnim uspehom proti želodčnemu in kataru v črevesih, istotako tudi jetrnim in žolčnim izlivanjem.

Bolnišnica usmiljenih bratov.

Gradec, dne 2. februarija 1897.

Provincijal

brat Emanuel Leitner.
nadzdravnik.

232 100—29

Umrli so:

4. julija. Roza Suer, računskega nadsvetnika vdova, 77 let, Resljeva cesta 15, ostarelost. — Angela Potočnik, ključarja hči, 1½ meseca, Tržaška cesta 23, črevesni katar.

V bolnišnici:

1. julija. Ivan Petrovič, krojač, 44 let, jetika.
2. julija. Jožefa Pitorito, gostija, 79 let, ostarelost.
3. julija. Marija Pajk, delavca žena, 60 let, ostarelost.

Tuji.

4. julija.

Pri **Maliču**: Globočnik iz Kranja. — Haudl, Prettner, Mütz, Bereh, Taimar, Trebitsch, Wögerar, Stark z Dunaja. — Taussig iz Plzna. — Hönigmann iz Kočevja. — Modic iz Gorice. — Marzulli od Sv. Mihaela. — Suppan, Pachar, Sell, Tiani iz Trsta. — Garzaroli iz Celovca. — Hutter iz Št. Vida. — Wein, Becker iz Budimpešte.

Pri **Lloyd**: Majcen iz Mokronoga. — Span iz Loga. — Pinculič, Filipce iz Samobora. — Zupančič iz Rakovnika. — Kern iz Hrušice. — Perhavec iz Horjula.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
6	9. zvečer	735.6	19.6	sl. sever	jasno	0.0
7	7. zjutraj 2. popol.	735.4 734.1	13.9 27.7	sl. jvzh. pr. m. zah.	megla jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 18.6°, za 0.8 pod normalom.

Zahvala.

455 1—1

Za dokaze srčnega sočutja o priliki smrti gospé

Roze Suer

za spremljevanje k zadnjemu počitku in za vence in cvetke, poslane dragi rajniki kot poslednji pozdrav, izrekajo vsem najiskrenejšo zahvalo

žalujoči ostali.

Komptoirist

29 let star, vešč slovenskega in nemškega jezika v pisavi in govoru, išče službe.

454 1—1

Natančnejše pové upravništvo „Slovenca“.

Kuharica

želi vstopiti v službo takoj ali kasneje k gosp. duhovniku. — Ponudbe blagovolijo se poslati pod naslovom: J. Gregorč, Ljubljana, Gospodske ulice 3.

437 3-3

Franc Bizjak

mizarski mojster

v Vižmarjih hiš. št. 22

se priporoča v naročila na vsakovrstna

mizarska dela

bodisi popravila ali nove izdelke pohištva, kakor tudi dela pri novih stavbah.

445 3—1

Lepo poletno stanovanje za letovičarje.

V vasi Selo, deset minut od postaje Žirovnica, blizu postaje Lesce-Bled na Gorenjskem je več novo opravljenih (mebliranih) sob na razpolago.

Natančnejši pogoji zvedo se pri lastniku Egidiju Jegliču, Selo, pošta Lesce-Bled.

419 3—3

Služba orgljavca in cerkvenika

se takoj oddá

452 2—1

v Žalini pri Višnji Gori.

Plače je 250 gld.; neoženjeni imajo prednost.

Več letnih stanovanj

zraven postaje Žerovnica (Gorenjsko) je oddati. Natančnejše se izvé pri Mariji Čop, Žerovnica. Pošta Lesce, Gorenjsko.

444 3—2

Naznanilo.

Podpisano županstvo naznanja, da bo

dne 26. julija 1897, to je na sv. Ane dan

v Domžalah

semenj za živino in kramarsko blago.

Županstvo Domžale,

dne 3. julija 1897.

453 1—1

Razglas.

440 3—2

Na c. kr. véliki državni gimnaziji v Kranji vpisavali se bodo učenci, kateri nameravajo vstopiti v prvi razred,

v četrtek, dne 15. julija,

od 9. do 12. ure v ravnateljstvu pisarni.

Vsprejemne preskušnje vršile se bodo v petek, dne 16. julija od 9. ure zjutraj nadalje.

Dotični učenci pridejo naj v spremstvu starišev ali njihovih namestnikov ter naj prinesó seboj krstni list in zadnje šolsko spričevalo.

Vsprejemna taksa je določena na 3 gld. 50 kr., ki se bode onim, ki bi preskušnje ne prestali, vrnila.

Od Kranja oddaljeni učenci pa se morejo javiti za vsprejem tudi pisмено, vposlati morajo krstni list, zadnje šolsko spričevalo ter takso. Vendar pa se morajo v petek dne 16. julija pred preskušnjo predstaviti osebno ravnatelju.

Ravnateljstvo c. kr. vélike državne gimnazije v Kranju,

dne 1. julija 1897.

Iščem

solicitatorja

ki mora popolnoma vešč biti „malega“ zlasti zemljeknjižnega koncepta v slovenskem in nemškem jeziku.

Mesečna plača s početka 70 gld., za slučaj usposobljenosti po preteku 5 mesecev pa 80 gld.

Ponudbe z referencami, zlasti z natančnim izkazom dosedanjega službovanja, naj se mi pisмено podajo nemudoma, vsaj pa tekom meseca julija t. l.

V ponudbi naj se navede dan, do katerega je ponoditelj v stanu službo nastopiti.

Dr. Ivan Šusteršič,

odvetnik v Ljubljani.

451 3—1

Naznanilo.

Na c. kr. véliki gimnaziji v Ljubljani se vrše v poletnem obroku vzprejemni izpiti za vstop v I. razred šolskega leta 1897/98 dne 16. julija počenši ob 8. uri zjutraj.

Učenci, ki želé delati ta izpit, naj se spremljani od svojih starišev ali njih odgovornih zastopnikov oglašé dne 11. julija mej 8. in 12. uro pri gimnazijskem ravnateljstvu ter s seboj prinesó krstni list in obiskovalno spričevalo, ako so doslej obiskovali ljudsko šolo. Plačati morajo tudi 3 gld. 30 kr. pristojbine, ki se njim vrne, ako vzprejemnega izpita ne zvrše z dobrim vspehom.

Vnanji učenci se k vzprejemnim izpitom tudi lahko oglašé pisмено, ako pravočasno po pošti pošljejo gori navedeni listini in pristojbino.

Po naredbi velešlavnega deželnega šolskega sveta z dne 28. avg. 1894, št. 2354, smejo se odslej učenci, ki so svojem rojstvu in po rodinskih razmerah pripadajo ozemlju c. kr. okrajnih glavarstev v Črnomlju, Kranju, Novem Mestu in Radovljici in ozemlju okrajnih sodišč v Kamniku, Kostanjevici, Mokronogu in Zatičini, v ljubljanski gimnaziji vzprejemati le izjemoma, v posameznih, posebnega ozira vrednih slučajih, in to le po dovoljenju c. kr. deželnega šolskega sveta. Zaradi tega se opozarjajo stariši onih učencev, ki potrebujejo takega dovoljenja, da si je po posebni prošnji preskrbé pri velešlavnem c. kr. deželnem šolskem svetu.

V Ljubljani, dne 28. junija 1897.

436 3—3

Ravnateljstvo c. kr. vélike gimnazije.

— Dunajska borza. —

Dne 7. julija.			Dne 6. julija.			Kreditne srečke, 100 gld.		
Skupni državni dolg v notah	102	gld. 10 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	157	gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	199	gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	25	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159	75	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20	—
Avstrijska zlata renta 4%	123	15	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189	—	Rudolfove srečke, 10 gld.	25	25
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	15	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	93	75	Salmove srečke, 40 gld.	72	50
Ogerska zlata renta 4%	122	85	Tisne srečke 4%, 100 gld.	141	—	St. Genois srečke, 40 gld.	75	75
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	100	05	Dunavske vravnave srečke 5%	128	25	Waldsteimove srečke, 20 gld.	59	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	951	—	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108	50	Ljubljanske srečke	22	25
Kreditne delnice, 160 gld.	367	50	Posojilo goriškega mesta	112	50	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	159	10
London vista	119	50	4% kranjsko deželno posojilo	98	75	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3462	50
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	65	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	80	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	390	—
20 mark	11	72	Priporitetne obveznice državne železnice	—	—	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	84	75
20 frankov (napoleonador)	9	52	južne železnice 3%	179	50	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	—	—
italijanski bankovci	45	50	južne železnice 5%	126	25	Montanska družba avstr. plan.	117	15
O. kr. cekini	5	65	dolenjskih železnice 4%	99	50	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	158	—
						Papirnih rubljev 100	126	63

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgrube pri tvebanjih, pri iztekanju najmanjšega dobitka.

Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“

Wollzeils št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih papirjev in vestni svetli za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženja pri glavnic.